

„EDINOST“
 Izhaja po trikrat na teden v četrstih izdanjih ob točkah, četrtek in sobota. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojne izdanje stane: za jeden mesec 1. l., izven Avstrije 1.30 za tri mesece 3. — 4.50 za pol leta 6. — 8. — za vse leto 12. — Naročnine je plačevati naprej za narode brez priložne naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v poštu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javno zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovano se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati leso Trst. (odpre reklama glajo se pristo poštno).

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

VABILO na javni narodni shod,

ki ga sklicuje pol. društvo „Edinost“

v gostilni gospoda Jurija Gerdola „Pri lovcu“,
v nedeljo, dne 20. t. m. ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
3. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeleže teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Pred nekaterimi dnevi razposlali smo častitim naročnikom nakaznice, iz katerih je vsak razvidel svoj zastanek do zvršetka tekočega leta. Vsi ste temu večina ni še doposlala zastane naročnine. Prosim torej, da se odzovejo opominu ter doposljejo zastanek najkasneje do 20. tekočega meseca, ker drugače bomo primorani ustaviti list.

Upravnništvo „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 13. decembra 1896.
na Greti.

(Dalje)

Gosp. poslanec Dollenz je nadaljeval:

V seji od 8. julija 1896. sem priporočal, da se napravi tudi na Greti pri Barkovljah tak izvir, in ti le so bili bolj srečni, menda ker so — Škri! — ter se je isti že napravil.

V seji od 20. dec. 1893. sem priporočal, razsvetljava na stari cesti na Kontovelj. Isto priporočilo sem ponavljal v sejah od 24. sept. 1894. in 18. junija 1895. in končno sem v seji od 7. dec. 1895. stavil formalni predlog v tem zmislu. Ta predlog je bil sicer vsprejet, a žal, ni še izvršen.

PODLISTEK

Krivoseška gostilna.

15

Srbski spisal Gjuro Jakšić; preložil A. B.

„Ne?“ je odgovoril sodnik zamišljeno. „Znaš, dobro storiš, da pošlješ hlapca k njemu. Če le more, naj pride. Prosim ga.“

„Tako, gospod sodnik, pri tej priči; ej kako da bi ne? Hej Sterija!“ je zaklical hlapcu, „idi takoj k popu, pozdravi ga v mojem imenu, pa kakor hitro mogoče naj se potruji semkaj. Sodnik ga kliče. Izročiti mu ima pozdrave in veselih novic od gospoda načelnika.“

In res ni minulo pol ure, ko je prišel pop, bledega obraza, od popivanja in nočnega bdenja rudečih in oteklih oči, počasnega koraka in vzravnana, kakor bi ne mogel premakniti glave z leve na desno. Ko je stopil v krčmo, priklonili so se mu vsi kmetje, kakor bi mu hoteli izraziti svoje sožalje, cincar pa mu je celó roko poljubil. Ko ga je ugledal sodnik, ustal je, namežiknil mu z očmi, potem pa sta se oba umaknila v posebno sobo, ki je držala na dvorišče in bila prihanjena le za nenavadne goste in prav posebne prilike. Kmet ni nikdar noben stopil vanjo.

Zagotovilo se mi je pa, da se v kratkem izvrši.

Ko je bil sprejet predlog za razširjenje miramarske ceste, sem predlagal v seji 28. februarja 1894., da se napravi prostor za sušenje mrež barkovljanskih ribičev. Ta moj predlog je bil vsprejet v zmislu, da se je odstopil komisiji za trgovske stvari in komisiji za javne stavbe.

V sejah od dne 27. sept. 1894. in 18. jan. 1895. sem urgiral rešitev tega mojega predloga.

Konečno sti pa omenjeni komisiji predlagali v seji od 11. okt. 1895., da se temu mojemu predlogu ne ustreže, za kar je, žal, tudi glasoval mestni zbor, izvzemši slovenske svetovalce. Vse moje prizadevanje za prireditev toliko potrebnega prostora za ribiče je bilo torej brezuspešno, dasi bi se lahko vstreglo tej potrebi brez posebnih troškov.

Kakor Vam je znano, je cesta med Trstenikom in Opčinami zelo zanemarjena. Radi tega sem priporočal v sejah od 19. maja 1894. in 27. sept. 1894., da se ta cesta popravi ter sem v seji od 11. julija 1894. predlagal formalno, da vzame občina to cesto v svojo režijo, a žal, ta moj predlog je padel za 2 glasa in je omenjena cesta še vedno v tako slabem stanju.

Ko jima je tu cincar postregel s kavo in žganjem in potem odšel sta se drug drugega pogledala, kakor bi najpoprej hotela poskusiti poprišče.

„No, kako je?“ je vprašal pop. „Kaj se zgodi z lopovom?“

„Zaprto bode.“

Pop se je nasmehnil zadovoljno.

„Ali je še kaj drugega novega?“

Bogosav je vzdihnil:

„Ministerstvo je padlo“, potem pa je nadaljeval še bolj tužnim glasom, „tudi načelnik se je menjal. Novi je že nastopil svoje mesto.“

„E kaj, tudi s tem se bomo dobro razumeli. Le počasi... to je voda na naš mlin. Evo, dobro misel imam. V kratkem bomo imeli praznike; kaj, ko bi mu poslali nekaj rib iz našega ribnika? Krašne so, in pa raki... in...“

„Prepozno, pope“, mu je Bogosav votlo posegnil v besedo, „revizija je že določena. Jutri pride preglednik blagajno preiskat! Kaka nesreča! In jaz ne poznam niti očeta preglednikovega! Pa kakšen je ta človek! Niti ne pogleda te, ako govoriš žnjim. Predno bodeš vedel, kako in kaj, te spravi v ječo.“

V seji od 27. septembra 1894. sem priporočal, da se pokrije rojanski potok, kar izvestno želijo vsi Rojančani; v seji od 8. julija 1896. sem pa stavil formalni predlog v tem zmislu, ki je bil sprejet, in upam radi tega, da so v kratkem tudi izvrši in da se potok pokrije.

V seji od 1. oktobra 1894. sem priporočal popravo cerkve v Rojanu, isto priporočilo sem ponovil v seji od 7. dec. 1895. in kakor je vsem vam vsem znano, te poprave so se že pričele vsaj zunajno.

V seji od 20. marca 1894. je mestni zbor sklenil na predlog g. župana praznovati petdesetletnico vladanja premilostljivega našega vladarja Fran Josipa I., in je naložil mestni delegaciji predlagati svoječasno način tega praznovanja. Vsled tega je mestna delegacija predlagala, da se v ta namen ustanovi bolnica za invalide in da se za to določi znesek 50.000 gl. Ta predlog je bil vsprejet. Jaz pa sem temu predlogu delegacije predlagal še dodatek in sicer, da se v spomin tega slavnega dogodka in v znak udanosti do Njega Veličanstva prekrsti tržaška ulica Corso v „Corso Francesco Giuseppe“.

Kakor, da bi bilo treba dolgo in dolgo študirati o tem vprašanju, je sklenil mestni zbor na predlog svetovalca Veneziana, da se ta moj predlog odstopi delegaciji; da o tem temeljito preštudira in svoječasno poroča. Ker se ni čulo o tem dolgo časa ničesar, sem v seji od 14. septembra 1896. interpeloval gosp. župana, v katerem stanju se nahaja študij o tem mojem predlogu. G. župan mi je odgovoril, da zadeva ni prav nujna in da svoječasno se ne pozabi Njega Veličanstva. (Klici: Kako milostno!)

V istej seji je svetovalec Spadoni predlagal, da se mestni zastop ne udeleži procesije kronanje Matere Božje (Vrišč med zborovalci!), ki se je imela vršiti dne 20. septembra, ker bi se s tem baje razžalil italijanski čut mesta tržaškega, kajti na ta dan so Lahi vzeli leta 1870. papežu Rim. Tedanji svetovalec g. Goriup je odločno protestoval proti predlogu Spadonija (Živio-klici Goriupu.); in vsi ostali slovenski svetovalci smo glasovali

„To je jeden tistih!“ je velel pop pomenljivo.

„Katerih?“ je vprašal sodnik.

„Ki se Boga ne boje“, pošepetal mu je pop. Zato tudi nikoli ne pride više v službi.“

„Ej pa si mi vendar sam rekel, da tudi ti ne veruješ v Boga, da ni Boga?“

„E pa dà — a jaz spoštujem moč, klanjam se živim bogovom. Jaz sem prijatelj, filozof nove dobe; klanjam se tistim, ki mi pomagajo, da morem živeti, počeno živeti. A govori o stvari!“

„Izgubljen sem“, je pričel sodnik z žalostnim glasom; „v vaški blagajni mora biti okroglih sto- inpetdeset cekinov — a v njej je —“

Po teh besedah sta umolknila oba in se držala zelo klaverno. Sodnik je precej časa mračno strmel pred-se in tam pa tam težko vzdihnil. Pop si je gladil brado, in redki, tenki lasje, ki jih je še imel na čelu, se se mrzlično tresli baš kakor ugibanja in misli njegovih možganov. Sedaj so se dvignili pogumno, ako je našel rešilno misel, sedaj se polegli, ako je po daljšem ugibanju našel, da ta izvir ne velja. Vidno je bilo, da je popa zadrega prijateljeva izredno zanimala. Čudno! lopova, a vendar tako veliko prijateljstvo!

(Pride še.)

proti temu predlogu, a brezvpešno, ker je večina zmagala.

Ali kljub temu sklepu sva se udeležila procesije jaz in kolega Vatovac. (Živio-klici!)

Toda tudi izven mestnega zbora sem skušal vedno skrbeti kolikor mogoče za prebivalce tega okraja, in sem bil vedno pripravljen dajati nasvete ali priporočila vsakomur, kateri se je pri meni oglasil. (Odobranje.)

Torej, dragi zborovalci, vidite, da sem skušal kolikor mogoče skazati se Vam hvaležnega za zaupanje, ki ste mi je dali, izvolivši me svojim zastopnikom.

Marsikaj sem dosegel, in ako nisem mogel vsega doseči, kar sem jaz sam in kar ste Vi želeli, gotovo ni moja krivda, temveč je krivda nesrečnih odnošajev, v katerih se nahajamo.

Da pridejo boljši časi tudi za nas, v to nam pomozita složno delovanje in Bog! (Pride še.)

Za narodno enakopravnost.

V seji zbornice poslancev dne 5. decembra 1896, v generalni razpravi o proračunu, je izustil slovenski poslanec dr. Gregorec nastopni zares znameniti govor:

Visoka zbornica! V vladnih listih sem čisto čital stavkov, katerih zmisel je v kratkem nastopni: Sedanjemu ministerskemu predsedniku našemu se je posrečilo tu pa tam, kar se ni hotelo posrečiti mnogim njegovih prednikov in jim je bilo odrečeno, n. pr. volilna preosnova, preosnova civilnega pravnega reda, preosnova davkov, novi zakon o domovinstvu, morda še zakon o gospodarskih zadrugah itd. (Posl. Jax: Še ne!) Morda! Iz tega sklepajo prijatelji ministerskega predsednika na dalje, da se istemu tudi še posreči, da dovede do rešitve druga važnejša vprašanja, n. pr. pogodbo z ogersko polovico države, zaključenje prepira med narodnostmi. Jaz bi bil rad spregovoril tu nekoliko besed o pogodbi z Oggersko, da pa skrajšam svoj govor, se odpovedujem temu in se omejim na razpravo o narodnostnem vprašanju.

Gospoda moja! Neoporečno je, da jezikovno in narodno vprašanje nujno tirja in zahteva končne rešitve. Isto je v zvezi s faksično narodno enakopravnostjo vseh plemen in njih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju, je v zvezi z odstranjenjem narodnega prepira in z ustanovljenjem narodnega miru. Važnost tega vprašanja se je tudi nedavno temu pripoznala v tej zbornici povodom razprave o nujnem predlogu Pacakovem. Nujnost predloga se je sicer odklonila, nujnost stvari same pa pripoznala. Reklo se je pač, da ta predlog ni umesten za sedanjí čas, razprava pa je dokazala nasprotno. To pot se je prvokrat tu govorilo mirno, stvarno in koncilijantno o narodnostnem vprašanju. Moglo se je razvideti, da bi se vendar-le raje imelo ljubi mir, nego da se nadaljuje srditi in na zadnje vendar-le nekoristni prepir; celó voditelji združene levice so govorili o dolžnosti do miru, o potrebi, da se izda jezikovni zakon; to so sama vesela znamenja, da se vendar-le enkrat bližamo koncu 30letne jezikovne vojne, da se tudi v nas posreči, kakor v Švici in Belgiji, ustanoviti narodni mir, in da bode tudi pri nas vsakdo, naj bo Nemeč, Slovan, Italijan ali Roman, mogel izvrševati svoja naravna državljanska in politiška prava ter da bode kakor vladanec mogel občevati v svojem materinem jeziku z sodišči in upravnimi oblastmi. Interesantne razprave se je udeležil še jugoslovanske strani dr. Ferjančič in je posebno povdarjal potrebo, da se eventualni sklep miru ne omeji samo na dežele česke krone, ampak da se raztegne na vse dežele, sosebno tudi na one, v katerih prebivajo Jugoslavi in da se jezikovni odnošaji uredi v zmislu člena 19. drž. osnovnih zakonov.

Jaz popolnoma soglašam s tem in bi hotel danes le nekako popolnino govoriti o onih vzrokih, ki so nas Jugoslavoane ovirali dosedaj na izvedenju člena 19. državnega osnovnega zakona in nas bodo ovirali tudi v bodoče, ako ne bode toliko poguma, da jih spravimo s poti.

Gospoda moja! Zadnje ljudsko štetje je konstatovalo 1.200.000 Slovencev. Do 60.000 Slovencev se je leta 1866 izročilo Italijanom, približno toliko jih biva na Oggerskem, mnogo tisoče v

so nam jih konfiskovali o ljudskem štetju; po takem šteje naš rod kakih 1 in pol milijona duš, je torej najmanjši med vsemi slovanskimi plemeni, vendar pa najčastitljivejši. Kajti v staroslovanskem jeziku sta pisala in učila sveta slovanska apostola Ciril in Metod, utemeljitelja slovanske literature in krščanske kulture. V tem starem slovanskem jeziku se še danes opravlja najsvetejša skrivnost krščanstva, namreč daritev sv. maše; toda spomin na to se je zgubil iz zavesti našega ljudstva. Po neugodnosti časovnih dogodkov smo zašli med tri mogočne, prisvojevalne narode: Nemce, Italijane, Madjare.

Že pred več nego 1100 leti smo zgubili svojo državno nezavisnost. Mi smo zvezani z ostalim slovanskim svetom le na jugovzhodu po Hrvatih. Mi pogrešamo vsake cerkvene in politiške sestave v jedno sklenjeno celoto, smo razdeljeni na dve nadškofiji in osem upravnih obsežij, v katerih, izvzemši Kranjsko, so povsodi v večini naši narodni nasprotniki. Mi nismo imeli plemstva, nismo imeli meščanstva in smo bili slednjič skrčeni na kmečki stan, pripadajoči ptujim fevdalnim gospodom in naš jezik se je omejil na kmečke kočje. Celó duhovščina nam je bila tuja, bila je ali nemška ali italijanska. Zdelo se je, da je ta narod zgubljen, toda le zdelo se je tako. Slovenski kmet je čuval in hranil zadnjo iskro narodnega ognja, dokler ni narodna ideja prešinila vso Evropo. Narodna ideja se je v kratkem času oprijela vsega slovenskega naroda in ga je vzbudila k novemu narodnemu življenju. Iz lastne moči, po lastnem trudu jeli smo čistiti neopisno zanemarjeni jezik, označiti mu stališče v jezikovni družini slovanski, ustvarjati novo narodno slovstvo z gibčnim novinstvom. Navstala je slovenska inteligencija, sedaj se uči toliko slovenskih mladeničev na srednjih in visokih šolah, da bi mogli, ako bi bilo odvisno od nas, popolniti se svojimi ljudmi vsa mesta v upravi slovenskega teritorija. Navstalo je tudi slovensko meščanstvo, kajti skoro vsa mesta Kranjske, vključno deželno glavno mesto ljubljansko, imajo slovenske zastope. Nadalje so nas osvobodile pritiska tujega kapitala po nas ustanovljene slovenske hranilnice in posojilnice. Vse to smo dovršili v razmerno kratkem času, brez tuje pomoči, brez podpore od strani države, čisto proti nje volji in v boju proti nje organom.

Pri tem se nas naši narodni nasprotniki ne pretašno pobijali, zasramovali in proganjali. Zakaj pripovedujem danes vse to? Zakaj omenjam vsega tega? Da pojasnim tu, da je slovensko pleme do-prineslo največja dokaz o svoji zmožnosti in vrolosti za življenje in da je vredno vstopiti kakor enakopraven člen v koncert avstrijskih narodov.

Vendar se temu plemenu odreka v narodnem pogledu to, kar vsem narodom jamči državni osnovni zakon, in zakaj? Predno odgovorim na to, še jedno misel! Slovensko pleme je sicer res najmanjše med vsemi slovanskimi plemeni, ali prvo je, ki je došlo pod žezlo dinastije Habsburgov.

Nad 600 let služimo že tej vzvišeni dinastiji zvesto in požrtvovalno, kakor ne z lepó kateri drugi narod v monarhiji. Mi plačujemo davke, in dajemo kontingent novincev razmerno istotako, kakor Nemci in Italijani.

Zakaj pa se drugače postopa z nami nego z njimi v narodnem pogledu, zakaj se odteguje nam to, kar se toli radodarno deli drugim? Zakaj se plačuje naša 600letna zvestoba z najbrutalnejim pritiskom na narodnem polju? Kdo je kriv na tem? Morda krona? Ne, ona hoče mir. Morda narodi, ki so naši sosedje? Pravim, ne, kakor taki ne, ampak le posamične stranke v istih; in sedaj podam odgovor. (Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 16. decembra 1896.

Državni zbor. (Zbornica poslancev.) Ministerski predsednik je prijavil, da je Njegovo Veličanstvo potrdil zakon o domovinstvu. V razpravi je bilo potem več predlogov radi béde in se je vsprejela resolucija, s katero se pozivlja vlada, da uvede primerna poizvedovanja in da odredi potrebno v olajšanje béde. Na to se je nadaljevala razprava o proračunu. Posl. Laginja in tovariši

so stavili nujen predlog radi epidemije v Pulju. Posl. Bartoli je interpeloval v istej zadevi.

Odprava časniškega kolka. Proračunski odsek je v včerajšnji svoji seji odklonil z 20 glasovi proti 10 predlog posl. Russa, da je s 1. marcem 1897. odpraviti časniški kolek, toda vsprejel je z 18 glasovi proti 10 predlog Haasejev, da se časniški kolek odpravi s 1. januarjem 1898. Nadalje je odsek vsprejel predlog posl. Romanczuka, da je gledé onih časopisov, ki ne izhajajo večkrat nego po trikrat na teden, odpraviti časniški kolek že s 1. marcem 1897.

Žalostni pojavi. Zagrebški „Obzor“ se je bavil te dni s tužnimi gospodarskimi odnošaji v Slavoniji, ki silijo avtohtono prebivalstvo k izseljevanju, sosebno v Ameriko. Že v razdobju 1870 do 1880 zgubilo se je iz Slavonije nad trideset tisoč ljudi, dočim bi bilo moralo, ako bi se narod množil v isti meri, kakor n. pr. v Zagorju, narasti vsaj za trikrat toliko. V razdobju 1880—1890 je število prebivalstva lepo naraslo in mnogi so menili, da so odstranjeni vzroki krčenju števila duš. Ali to je bila prevara. Narod se ni pomnožil iz samega sebe, ampak po priseljevanju tujcev, sosebno Nemcev in Madjarov. Tudi v zadnjem desetletju je izginilo domačega ljudstva, po nekaterih zupanih za 5% in po nekaterih za 8%, in to vse na korist Nemcem in Madjarom. Najžalostneje na tem pa je to, da se narod hrvatski izseljuje baš iz onih krajev, kjer so najboljši pogoji za ekzistencijo, in da se ne izseljuje samo možje, ki bi se povrnili zopet danes ali jutri, ampak cele rodbine, ki se ne povrnejo nikdar več.

Vse to je delo izvestnih, najetih agitatorjev. Drznost teh lopovov seza tako daleč, da zabijajo ljudstvu v glavo, da samo Njeg. Vel. odobraje to izseljevanje, ker da v Braziliji vlada cesarjevič Rudolf in da skoro odpotuje tja tudi cesaričina Štefanija. Nadalje: vsaka rodbina da dobi tam zidano hišo, 30 oralov zemlje, svobodne davka, 2 vola, 2 konja, dve kravi in vse gospodarsko orodje. Krompir da rase tam, ne da bi ga sejali; delavec dobiva po 5 glid. na dan, dočim se mernik pšenice dobiva za 50 nvč. Slednjič grozé ljudstvu, da se itak mora izseliti, ker se hočejo priseljevati Madjari. Na ta način zavajajo in sleparijo ubogo ljudstvo in to poslednje séda seveda na tako mamljivo limanico. Ljudje odhajajo z vlaki praznično odičeni, kakor da se odpravljajo v svate, a reveži ne pomislijo, da mnogokaterega že na potu v „obljubljeno deželo“ braziljsko čaka — smrt, vse pa gotovo mizerija in trpljenje. Ako vprašate te zavedene ljudi, zakaj ostavljajo domovino, gotov ti je odgovor: „ker nikjer na svetu ne more biti slabše, nego je tu!“ Svoja posestva prodajajo seveda pod nič in tujec si prisvaja hrvatsko zemljo skoro zastoni. Že sedaj je v Slavoniji Nemcev in Madjarov blizo 200 000 duš. Ako se na zapuščenih krajih naseli še toliko tujcev, izgubljen bode Slavonija za narod hrvatski! Te podatke smo posneli iz „Obzora“, a pridodati nam je še par opazk.

„Ker nikjer na svetu ne more biti slabše nego tu“ — tako odgovarja nesrečni narod in ostavlja svojo rodovitno zemljo. Tako daleč je pritiral sedanjí zistem na Hrvatskem! Takozvana „narodna“, v resnici pa le banova stranka zatija v jednemer in tudi te dni v saboru, da opozicija nima programa, a ona, narodna stranka, da hoče mirnega razvoja. Uprav te dni smo čitali, kako pristaši narodne stranke proslavljajo sedanjó dobo, dobo grofa Klauena, v kateri se baje rapidno boljšajo gospodarski odnošaji v narodu hrvatskem. Gornje date so grozna ilustracija tem slavospvom. Iz plodne pokrajine, iz pokrajine, v kateri so vsi pogoji za ugodno ekzistencijo, se selijo ljudje radi žalostnih gospodarskih odnošajev! Ali si je možno misliti strožje obsodbe, nego je ta, ki je izražen v tem dejstvu! In kar ne premorejo žalostni odnošaji, store sleparski agentje — Madjarov! Pri nas odvajajo v zapor take ljudi, ki na zvijačen način izvablajo denar ali druge stvari, tam v Slavoniji se pa tako sleparstvo vrši en gros, pod zaščito države in ob tihem odobranju takozvane narodne stranke, slepe nositeljice sedanjega zistema! Žalostni pojavi so res to. Ali ne bi bila dolžnost vsem nezavisnim življenjem v Hrvatski, da se spravijo vendar enkrat na noge in da se lotijo zložno, cesar treba najnujeje — poučevati narod?

Nov pojav nemške „lojalnosti“. Še ni petihnilo ogorčenje, provzročeno po razkritjih Bismarekovi in oni tajni pogodbi med Nemčijo in Rusijo, prihaja v svet zopet vest o enakem činu Nemčije nasproti Avstriji na gospodarskem polju. V Berlinu se namreč skoro snide nemško-ruska komisija, in posvetovanja iste imajo ta namen, da se dovole olajšave za uvažanje živine iz Rusije na Nemško. To je nova nemška infamija. Nemčija je strogo zapirala dosedaj svoje meje toliko avstrijski kolikor ruski živini. Sedaj pa hoče odpreti svoje meje državi, s katero ni v zvezi, ne da bi obvestila o tem državo, s katero je v zvezi. No, mi menimo, da više ne more posezati niti toli proslavljena nemška — lojalnost. Ker si pa moramo misliti, da ta pripravljenost Nemčije do koncesij na naslov Rusije na gospodarskem polju izvira samo le iz nade, da jej vzraste iz tega tudi političkih dobičkov, smemo že reči, da se tudi ta najnovejša nakana vredno pridružuje kakor „pendant“ oni tajni politički pogodbi in da imamo zopet tu jako pristno sliko o nemški „lojalnosti“.

Iz ogerske zbornice poslancev. Zbornica je včeraj nadaljevala razpravo o adresi na kralja. Za čutstvovanje Madjarov preznačilen je bil govor posl. A b r a n y - a. Ta mož je govoril proti skrajni levici in za načrt odseka. In še ta mož se je povsnel do izreka: „Ogerska najde vsikdar opore proti Avstriji v jednotni Nemčiji in v jednotni Italiji. Oggerska pa potrebuje Avstrije radi homatij na Vztoku, ki dovedejo danes ali jutri do katastrofe.“

Tako govori mož, ki ne marsira na skrajnem krilu; česa nam je pričakovati potem od skrajnih srditežev?! Torej le za to, ker Oggerska „potrebuje“ Avstrije, je mož nekako milosten nasproti tej polovice. Sicer pa se tolaži s tem, da more Oggerska sleherni hip apelovati do inozemstva proti Avstriji!! Torej zjedinjena Italija in zjedinjena Nemčija sti za vse slučaje zaveznic Madjarov proti — Avstriji!! Kakor je videti, se madjarska gospoda niti ne „ženirajo“ mnogo in povedo radi, kar mislijo. Sicer pa tudi Nemčija in Italija nimati povoda, da bi se srdili na dobrega prijatelja Abrányi-a, saj je mož menda govoril le — resnico!

Vatikan in Srbija. Že pred več leti je hotela kurija osnovati v Belemgradu katoliško škofijo. Pogajanja pa so se bila razbila vsakokrat radi raznih težkoč. Po obisku kralja Aleksandra v Vatikanu je stvar zopet prišla v tir. Po obstoječih zakonih se morajo v deželni cerkvi vršiti poroke med katoliki in pravoslavni, kar pa ne ovira, da bi se ženina in nevesta ne dala poročiti potem tudi od katoliškega duhovnika. Država srbska priznava samo tako ženitev, ki se je sklenila v srbski cerkvi. Kurija pa zahteva sedaj, da se ženitve med katoliki in pravoslavni morajo sklepati v katoliški cerkvi, vendar pa se ne zahteva od nekatoliškega dela, da bi moral preiti na katolicizem. Misli se pa, da se sporazumljenje doseže v tem zmislu, da se bodo mešane ženitve sklepale po tistem obredu, kateremu pripada mož.

Evropa in pa turško vprašanje. Londonska „Daily Chronicle“ javlja: Lord Salisbury je interpeloval italijansko vlado o tem, kaj bi ona storila v slučaju, ako bi Rusija, Francija in Angleška nastopile proti Turčiji z oboroženo roko? Italijanska vlada da je odgovorila na to vprašanje, obečujè svojo podporo. Isto vprašanje stavila je angleška vlada Nemčiji, toda doslej (15. t. m.) ni še dobila definitivnega odgovora. Sodi se pa, da bo dovoljen tudi odgovor Nemčije. Ako Italija in Nemčija pristane na oboroženo postopanje, bo sledila temu vzgledu izvestno tudi Avstro-Oggerska, pridruživši se prvooimenjenim trem državam. Te bi pognale svoja brodovja v Dardanele in Bosporus, ako sultan ne bi dal brez odloga izvesti zahtevanih reform. Ruski odposlanik Nedilov izroči sultanu „ultimatum“ v imenu veselil.

Z Dunaja poročajo, da so posvetovanja med Nedilovom, poslancem grofom Kapnistom in ministrom grofom Goluchowskim dovela do popolnega sporazumljenja med Rusijo in Avstrijo gledè vstodnega vprašanja.

Različne vesti.

Shodi po okolici. V nedeljo bo shod „pri lovcu“ v gostilni g. Jurija Gerdola. Začetek ob 3. in pol uri popoldne.

Slovenske volilne reklamacije odbite! Mestni magistrat je predvčerajšnjem vrnil odvetnikom dr. Pretnerju, dr. Rybáru in dr. Gregorinu v imenu slovenskih volilcev uležene reklamacije z nastopnim odlokom: „Vračajo se uležitelju priložene volilne reklamacije, ki se ne morejo vzeti v uradno obravnavanje, ker so uležene v jeziku, različnem od onega, ki je uradni jezik občine, to je: italijanski.“

Trst, dne 15. decembra 1896.

Za župana:

voditelj G a n d u s i o.

Razume se ob sebi, da s tem ni še izrečena zadnja beseda. Naši odvetniki store pravočasno potrebne korake proti takemu nasilju.

Neverjetno sicer, a vendar mogoče. Pri nas v Trstu so posebni odnošaji, nenavadni, čudni odnošaji, tako čudni, da so pri nas mogoče tudi najneverjetnejše stvari. Produkt in znak teh čudnih odnošajev so bili od nekdanj naših takozvani konservativci. To je gotovo neverjetno, da bi katera stranka izvajala program svoje — nasprotnice, ali pri nas je ta neverjetnost nago dejstvo! Našim liberalcem so najsigurnejša in najnezanesljivejša zaslomba njih — konservativni nasprotniki. Tako je bilo in tako bo tudi v bodoče. Od osebe, ki občuje z ljudmi iz italijanskega tabora, smo pa izvedeli včeraj o stvari, ki daleč preseza navadno človeško razumevanje, katere niti ni možno soditi se stališča najprimitivnejše logike, ki je neverjetna in tako gorostasna, da bi strmel nad njo tudi modri, stari, častitljivi prorok Ben Akiba, kateremu pripisujejo izrek: da vsaka stvar je že bila na svetu! Ne, kaj takega še ni bilo nikjer na svetu, kjer so stranke se svojim programom, se svojim prepričanjem in svojimi cilji.

Relata refero, kakor smo čuli, tako hočemo povedati tu.

V Trstu se bližajo volitve v mestni in deželni zbor in dosedaj gospodovalna radikalna stranka se boji, da bi — zmagala, to je, da bi dobila krmilo v roke. To je sicer čudno na prvi pogled, in vendar ni čudno. V bližnji bodočnosti nam je namreč pričakovati važnih dogodkov: jubileja cesarjevega, vprašanja o prekrščenju „corsa“ v „corso Francesco Giuseppe“ in — tako govore — tudi cesarjevega obiska v Trstu, povodom neke razstave, ki jo priredi kmetijska družba tržaška. To bi bile same dinastiške slavnosti. Kako naj bi se vedel o teh prilikah župan iz radikalne večine, kako naj bi se vedla večina sama?! Zašla bi pred mučno alternativo: ali zatajiti svoj program in svoja načela, ali pa se jej utegne pripetiti kaj silno neprijetnega. Prvega ne bi hotela storiti, drugemu bi se hotela izogniti. Zadrege bi bila vsakako velika. Kako rešiti se iz tega „škrpca“? To vprašanje dela skrbi radikalni gospodi. Ti ljubi Bog, čemu skrbi, ko so tako blizo — dobri konservativci! Da povemo na kratko: sedaj se bajè vrše pogajanja med liberalci in konservativci, da prvi brez boja prepusté poslednjim dva mestna razreda in pa krmilo občine za „kritično“ dobo prihodnjih treh let, v odškodnino pa dobe liberalci — **okolico!** Celó kandidátje so bajè že določeni za okolico, med istimi tudi glasovita **B a n e l l i** in **S p a d o n i!**

Tako bi bil rešen program irredentovske klike brez posebne žrtve na njih „intelektu“, konservativci pa bi mogli kazati svetu svoje Potemkinove vasi.

Tako se nam poroča torej. Stvar je sicer neverjetna za pametnega človeka, ali mogoča je že, kajti menda je ni neumnosti, ki bi je ne bili storili naši slavni konservativci v ta namen, da rešijo svoj, seveda le fiktivni politički vpliv. Faktično je stranka itak že davno med preminolimi — in vse njeno življenje je sama navideznost.

In ako je kaj resnice na tej govorici, imamo lep dokaz za trditev, ki jo je izrekel nedavno dr. Laginja v zbornici poslancev, da namreč za vsako avstrijsko pogreško tu doli na jugu moramo plačevati račun mi **H r v a t j e** in **S l o v e n c i**

Pirati v našem vodovju. S temi izrazitimi besedami označuje predsinočnja „Triester Zeitung“ način polemike v „Piccolu“, in pridodaje, da proti takemu načinu bojevanja se je težko braniti, vsakako težje, nego proti napadu od strani piratov (morskih soparjev.)

Je že res! Kaj pa, ko bi hotela „Triester

Zeitung“ izpraševati svojo vest in nam odgovoriti na vprašanje: da-li niso tudi ona, in žujo na jedni strani nje zaplečniki, na drugi strani pa nje nemški varovanci, malce krivi na tem, da so prišli ti „piratje“ do tolike moči v našem vodovju?!

Dá, ti tržaški Nemci! To so junaki! Celé podružnice glasevite „Südmarke“ jeli so ustanovljati pri nas, s čemer je gotovo odpomagano veliki in nujni potrebi. Od vseh strani velike matere Germanije jim prihajajo brzovjavke, proslavljajoče te čuvarja „unserer schönen blauen „Adria““. Le škoda, da — kakor dokazuje tipični slučaj gosp. Sahimpfä — tem silnim junakom zleze navadno srce v hlače, ako jih le malo dregnejo pod rebra „piratje iz našega vodovja“.

Gola resnica je, da Nemci nikdar ne ganejo niti z mezinem proti krutemu radikalizmu italijanskemu. Kaj proti? Še podpirajo ga in pokrivajo se svojimi dopisi v nemških listih vsa njega zločinstva proti avstrijski misli!!

Tako malo moštva imajo ti Nemci, da se ponižno opravičujejo pred „pirati“, ako so v hipni zmoti napisali nemško besedo za tržaško javnost!

Ergo? Pirati so vsaj deloma produkt vaše nemožnosti, vaše neiskrenosti, o slavna nemška gospoda!

Veliki koncert „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu. Znano nam je bilo, da se je pevski zbor, in sicer toliko moški kakor tudi mešani zbor „Slovenskega pevskega društva“ posebno marljivo pripravjal za letošnji veliki koncert in zato smo tudi pričakovali izrednega užitka na tem koncertu, ki se je vršil minolo nedeljo v redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“. Naše pričakovanje se je tudi uresničilo, ker smo konstatovali na tem koncertu velik napredek v vsakem oziru.

Mešani zbor šteje sedaj kakih 65 pevk in pevcev, moški zbor pa šteje nad 40 pevcev. Tako velikega zbora „Slov. pevsko društvo“ ni še imelo do sedaj. Nadejamo se pa, da ostanejo vsi pevci in pevke zvesti društvu ter da se oklenejo njega tudi drugi stari pevci, katere smo sedaj pogrešali, in da pristopi tudi novih pevcev.

Vspored koncerta je bil jako srečno sestavljen; zastopane so bile v njem prostonarodna slovenska pesem, in umetna slovenska skladba in cerkveno petje. Komadi vsprejeda pa so bili zelo dobro izbrani. To je bila najboljša reklama za ta koncert. In v resnici se je udeležilo tega koncerta toliko odličnega občinstva iz mesta in od zunaj, da je bila precej prostorna redutna dvorana prenapolnjena in da je moralo lepo število udeležnikov prisostvovati koncertu v predvorani.

V vseh pevskih točkah smo konstatovali z radostjo umetno a ob enem prirodno in naravno predavanje, precej jasno vokalizacijo, čisto intonacijo, pravilno nijansovanje in preciznost proizvajanja. Zbor je sledil preciznemu vodstvu neutrudljivega pevovodje, g. Sr. B a r t e l a; in je izvajal prav ravno tako krasno najneznejši sottovoce, kakor najburnejši fortissimo. Vendar bi priporočali nekaterim gg. pevcem nekoliko več pazljivosti na publico dirigentovo in to posebno v začetkih posamičnih stavkov pesmi. Ta mali nedostatek se prav lahko odpravi in se mora odpraviti, da bo petje povsem umetno dovršeno.

Glavna točka vsprejeda, ki je izvestno privabila h koncertu toliko odličnega občinstva, so bile brezdvomno „Narodne pesmi“, harmonizovane za koncert po g. Hubadu.

Harmonizacija teh slovenskih narodnih pesmi je strogo umetna in prirejena za koncert; a kljubu temu je pesmi ohranjena nje naravnost in priprostost.

Mnogobrojno občinstvo je bilo k r p r s e n e č e n o ob milini in blagezvočnosti naše pristne narodne pesmi in je vsprejelo vsako velikim navdušenjem in burno pohvalo. Jedna je lepša od druge in napravlja na poslušalce globok učinek; vsaka ima svoje posebne lepote. Zares težko bi bilo izreči se, katera je ugajala najbolj: ali otožna „Je pa davi slanica pala“, ali vesela „Bratci veseli vsi“ ali nežna „Škrjanček poje, žvrgoli“ ali pa povsem karakteristično harmonizovana „Prišla je miška“, ali pa kaka druga.

Od teh slovenskih narodnih pesmi je pel štiri moški, in šest mešani zbor. Tudi rusko narodno pesem „Krasni Sarafau“ je mešani zbor pel zelo precizno.

Povsem ugodni občine, ki so napravile te krasne narodne pesmi, nam bodi porok, da bode vselej zastopana v vsoporedih naših domačih veseljih tudi prostonarodna pesem. Precizno in umetno peta prostonarodna pesem ima brezdvomno večji uspeh, in ugaja poslušalcem veliko več, nego težka, umetna, a okorno peta skladba.

Umetna skladba je bila zastopana v krasnem vsoporedu v dveh moških zborih s spremljevanjem vojaškega orkestra c. kr. pešpolka št. 87. Ta sta bila F. S. Vilharjeva „Hrvatska davorija“ in Ant. Försterjeva „Gorenjski Slavček“. Obe veliki skladbi sti precej težki, a kljub temu je močni moški zbor obe pel tako dovršeno, da se bili vsi poslušalci kar navdušeni.

Antona Försterja mešani zbor „Ave Marija“, ki spada med cerkveno petje, ni nova skladba občinstvu, a vendar je zelo ugajala poslušalcem, in se je poslušala velikim zanimanjem, ker se ni pela že dolgo pri nas tako fino in dovršeno, kakor baš na tem koncertu.

Kakor rečeno, je bilo mnogobrojno občinstvo kar navdušeno, videče tako velik napredek društvenega zbora, ter je izražalo svoje priznanje toliko zboru, kolikor neutrudljivemu in simpatičnemu pevovodji g. Bartela burnim ploskanjem, ki je sledilo vsaki točki in ki je bilo kar frenetično, ko je gospica Sušanova izročila gospodu pevovodji dar gospic in gospá pevk — krasen lovor-venec.

Vojaški orkester je pod osebnim vodstvom ženjalnega kapelnika g. Pehela prav hvalevredno izvršil svojo nalogo, bodisi v točkah moškega in ženskega zbora, katere je spremljeval prav točno in sigurno, bodisi v svojih posebnih točkah. Hvaliti moramo posebno ta izborni vojaški orkester in osobito njega kapelnika, ker je stavil v vsopored skoraj izključljivo slovanske komade. Med temi je najbolj ugajala A. Dvořakova koncertna fantazija za gosli. To je zelo težka koncertna skladba, kateri so „thema“ nekatere češke narodne pesmi za gosli spremljevanjem orkestra. V gospodu solistu smo imeli prilomnost spoznati dovršenega virtuoza na goslih ter smo občudovali korektno in fino njega predavanje in vzorno tehniko.

Tudi ostale komade, kakor n. pr. Hausmannovo ouverturo „Pater Serafin“, Leiboldov veliki potpourri „Hrvatski dom“, Ipavčevo „Domovino“, in Zajčev veliki duet iz opere „Nikola Subić Zrinjski“, je vojaški orkester proizvedel prav umetno.

Vsuh koncerta je bil torej vsestranski in zato moramo iskreno čestitati g. pevovodju, vsem sodelovalcem in marljivem odboru ter priporočati društvo v obilno podporo.

Le nekaj moramo grajati. A to ne zadevuje pevcev in pevk, ampak občinstvo, ali prav za prav le jeden del občinstva, ki je tu pa tam dajal duška svojemu navdušenju tudi med proizvajanjem posamičnih točk. To ne gre, kajti tako izražanje zadovoljnosti o nepravem času, ne le da moti pevce, ampak odteza tudi poslušalcem popolni užitek glasbene in pevske umetnosti. Slavno občinstvo naj vzame na znanje ta dobrohotni opomin.

Car Nikola II. in Židje. Iz Peterburga javljajo, da se je vsled carjevega povelja priobčilo vsem sinagogam na Ruskem, da car v kratkem vsprejme deputacije v Rusiji nastanjenih Židov v avdijencijo, da mu zagotovijo udanost in zvestobo. Židovske občine imajo časa do 18. januarja, da prijavijo deputacije ministerstvu.

Laški škandali. Korupcija v Italiji mora biti velikanska. Ni ga dne, da bi se ne čulo o novih sleparstvih in defraudacijah. V Mesini je vlada prišla na sled velikanskim carinskim defraudacijam, vsled katerih je bila država tekom let osleparjena za milijone. V Kataniji je falirala ondodna depozitna banka in je preiskava dokazala, da so falimenta krivi razni odlični politiki, bivši ministri in senatorji, kateri so v banki kradli kakor srake. Sodišče je že prosilo dovoljenja, da bode proganjalo prizadete senatorje.

Konj odgrizel kravi jezik. To se je dogodilo te dni v Samoboru pri posestniku Janku Bezjaku. Sirota ima v hlevu konja in jedno kravico. Konj se je razljutil, ker je krava v jezikom lovila krmo izpred njega, zgrabil jo je za jezik in ga odgrizel. Škoda je bila tam večja, ker bi se bila krava imela za koji dan oteliti. — Ta dogodek bodi v opomin vsem gospodarjem, da ne vežejo rogate živali preblizu konjem.

Novo orjaško kulturno delo Rusije. Kakor se čuje, nameruje car Nikola ovekovečiti svoje ime s velikim kulturnim delom, katero se more vsoprediti sibirski železnici, orjaškemu delu njegovega očeta. To novo orjaško delo naj bi bil 1600 kilometrov dolg kanal, ki bi segal preko vse Rusije od severa do juga in spajal Baltičko morje s Črnim. Na tak kanal opozarja že narava sama, kajti med mestom Riga, ob Baltičkem morju, kjer naj bi kanal pričel in pa Kersonesom, blizu Odesa ob Črnem morju, kjer naj bi končal, tečeta v nasprotnem si pravcu dve nejednako veliki reki. Jedna je Duna, ki teče proti severo-vstoku, izlivajoča se poleg Rige, druga je Dnjeper, ki teče na jug in se izliva v Kersones. Izviri teh dveh rek so oddaljeni kakih 200 kilometrov jedni od drugih. Kanal bi šel torej po Duni, potem bi bilo treba prekopati svet do Dnjepra, katera poslednja reka bi se tudi uredila za plovlitvo vse do nje izliva. Kanal naj bi bil povprečno 65 metrov širok; ob obrežjih stale naj bi po vsaj njega dolgoti električne svetiljke, ki naj bi omogočile plovlitev tudi po noči. — Kar se dostaje stroškov, proračunano je povprečno, da bi to orjaško delo stale „malenkost“ 250 do 300 milijonov rubljev, ali okoli pol milijarde goldinarjev!

Sodnijsko. 54letni prodajalec školjk Ivan Zegler iz Podgrada je stal predčerašnjem pred tukajšnjim sodiščem, obtožen težkega telesnega poškodovanja. Kakor smo sporočili svoječasno, je Zegler dne 14. min. m. v ulici Barriera v Trstu napadel z nožem prodajalko Uršo Battistuta, ker jo je sovražil z bok konkurencije ter ji prizadel 17 ran, na vsa sreča ne nevarnih. Sodišče je obsodilo rabijatnega prodajalca na šest mesecev težke ječe.

21letni kmet Ivan Veškovo iz Pomjana je dobil zaradi hudodelstva proti naravnosti deset mesecev težke ječe.

Koledar. Danes (17.): Lazar, škof; Berta. — Juri (18.): † Kvatre, Gracijan, škof. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 7. uri 39 min., zatoni ob 4. uri 13 min. — Toplota véčeraj: ob 7. uri zjutraj 5,5 stop., ob 2 pop. 8 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 16. Zbornica poslancev je dovršila razpravo o proračunu ministerstva za notranje stvari. Generalni govornik Spinčić je tožil o nedostatnosti cest na Primorskem, je predlagal boljšo zvezo z Opatijo in je zahteval v imenu poslancev Prngharta, da se zgradi kanal med Donavo, Vitavo in Labo.

Dunaj 16. „Wiener Zeitung“ objavlja patent s katerim se sklicujejo deželni zbori, Galicije, Češke, Štirске, Kranjske, Moravske, Silezije in Goriškogradiščanske na dan 28. decembra.

Carijgrad 15. V zadnji seji ministerskega sveta se razpravljalo o predlogu radi pomilostitvenja Armeucev. Armenški patrijarhat zagotavlja, da bodo Armenci mirni, ako se jih pomilosti. S tem prevzema patrijarhat nekako moralno garancijo.

Slovensko pevsko društvo v Trstu

VABILO

na občni zbor „Slov. pevskega društva v Trstu“, ki bode dne 20. decembra ob 1/2 uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“. Dnevni red: Nagovor predsednika; poročilo tajnika; poročilo blagajnika; eventuelni predlogi; volitev novega predsednika in odbora.

Trst, 14. decembra 1896.

Predsedništvo.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.25	101.25
„ „ „ v srebru	101.85	101.40
Avstrijska renta v zlatu	122.90	123.—
„ „ „ v krcnab	100.80	100.75
Kreditne akcije	372.40	371.—
London 10 Lat.	120.—	120 05
Napoleoni	9.54 1/2	9.54 1/2
20 mark	11.78	11.78
100 Ital. fr.	45.45	44.45

Trgovinske brzojavke in vesti.

Trzinje. Pšenica za jesen — — — — — prouza za spomlad 8.12 do 8.14 Oves za spomlad 5.90—5.92 Bž za spomlad 6.78—6.80. Koruza za maj-juni 1897. 3.91-3.93 Pšenica nova od 70 kil. f. 8.40 8.25 od 79 kil. f. 8.30—8.35. od 80 kil. f. 8.35—8.40 od 81. kil. f. 8.40 8.45, od 82 kil. for. — — — — — jesen 6.10—6.10 prose 5.65—6.10.

Pšenica: Slabe ponudbe in omejeno povpraševanje. Prodaja 1000 met. stot., Vreme: milo.

Praga. Neravnostni sladkor ser. 11 85, november-december 11 87 zopet mlačno.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst s sarvno vred. odpošiljatelj predoy f. 33.50 — — — — — Concaaz 34.50 — — — — — četvorni 35 50 — — — — — V glavah sodih 37 — — — — —

Havrs. Krvta Sautica good average za december 61.—
se april 61.75. stalno.
Hamburg. Santos good average za december 50.55 za
za mare 1897. f. 51.—, za september 61.75 mirno.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herculje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herculje, Rovinj, Pulj, Divača in na Dunaj
4.40 popol. v Herculje, Divača, Dunaj, Pulj in Rovinj.
7.30 „ v Herculje (in od Herculj brzovlak v Pulj,
Divača, na Dunaj, v Beljak.)

Lokalni vlak ob praznikih
9.20 popol. v Divače.
DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herculj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herculj, Ljubljane, Dunaja.
7.95 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka
Ljubljane,
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

Objava.

Na senenem trgu (Piazza del Fien) prodajajo se jako krasna božična drevesa po jako nizkih cenah, ter se prosi sl. občinstvo, da blagovoli poslužiti se istih.

Prva tržaška tvornica dvokoles spojena z mehanično delavnico

A. B. FANO

TRST - Via Nuova 9 - TRST.

TVORNICA DVOKOLES

po pravem angleškem tvorju in snovi

Ta tvornica popravlja in izdeluje povsem nova kolesa, nikilirna in fernizi jih na ogenj. Sprejema se nikiliranje koles vsake snovi na električno oksidicijo zlatenje, srebrjenje, klotvinanje in galvaniziranje. V zalogi so vedno kolesa lastnega izdelka po najnižjih cenah.

Vse druge potrebščine za kolesa po tovrnej cenah gg. skladnikom in prekupčevalcem prodaja se po odbitku na ceni.

Odda se v najem ali tudi prodaja

velika hiša s hlevom

v Banah,

z dvema velikima njivama pri hiši in drugim zemljiščem. Hiša je pripravna za kmetijstvo in tudi za gostilno.

Več se poizre pri g. Lebanu v ulici Romagna št. 4.

FILIJALKA
G. KR. PRIV. AVSTR. KREDITNEGA ZAVODA
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjnih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
„ „ „ 2 1/2 %	3-mesečni „ 2 1/2 %
30- „ 3 1/2 %	6- „ 3 1/2 %

Za pisma, katera se morajo izločati v sodanjih bankovnih avstr. valj., stopijo nove obrestne takse v krepot s dnem 5. febrara, 9. febrara in odnosno 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjnih 2 1/2 % na vsako avsto.
V napoleonih brez obresti.

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pošto, Brno, Lvov, Tropavo, Boko
kakor za Zagreb, Arad, Bieliz, Gablonz, Gradec,
Sibinj, Inomost, Celovec, Ljubljana, Line, Olomue,
Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškovec

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov
proti odbitku 1/2 % provizijo.
nkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.
na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit
na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrauo.
Sprejemajo se v pohrauo vrednostni papirji, zlat
ali srebrni denar, inozemski bankovni list. — po
pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke
italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem
cursu.

Trst, 2. febrara 1896.